

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget og de hertil knyttede bemærkninger bygger på Restaurationslovsudvalgets betænkning nr. 1206, der er afgivet i juni 1990.

Restaurationslovsudvalget blev nedsat af industriministeren den 18. juli 1986. Baggrunden var, at Folketingets Erhvervsudvalg i en betænkning af 30. april 1986 over et forslag til lov om ændring af restaurationsloven (afskaffelse af Landsbevillingsnævnet som ankeinstans over kommunalbestyrelsens afgørelser) havde givet udtryk for, at der var nogen utilfredshed med nogle af lovens bestemmelser, herunder bestemmelsen om lejlighedstilladelser (FT 1985-86, tillæg B sp. 1445).

Den 1. november 1989 blev kommissoriet ændret således, at udvalget fik til opgave at fremsætte forslag om en mere gennemgribende regelsanering af loven.

Den 12. februar 1990 blev kommissoriet udvidet således, at udvalget tillige fik til opgave at overveje, om reglerne om lejlighedstilladelser kan afbureaukratiseres og forenkles.

I Restaurationslovsudvalget var repræsentanter for Industriministeriet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren i København, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner, Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark, Danmarks Restaurant- og Cafeteriaforening, Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke, Tjenerforbundet i Danmark, Danmarks Turistråd, Afholdsselskabernes Landsforbund, Idrættens Fællesråd, Børne- og Ungdomsorganisationernes Samråd, Danmarks Tivoli Forening og Sammenslutningen af By- og Markedsfester i Danmark.

Lovforslaget, der er fremsat stort set på grundlag af indstillingen fra udvalgets flertal, er en genfremsettelse af L 227, som blev fremsat den 19. februar 1992. 1. behandlingen af L 227 er optrykt i FT 1991-92 (fortryk) sp. 7574 ff. I forhold til L 227 er der sket nogle få ændringer. Disse er omtalt under pkt. 16-18 i afsnit 2 om lovforslagets indhold.

2. Lovforslagets indhold

Ved lovforslaget tilstræbes, at restaurations- og hotelvirksomhed og dermed sidestillet virksomhed fortsat skal drives under iagttagelse af samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige og ordensmæssige hensyn. Det tilsigtes endvidere generelt at lette administrationen af loven.

Lovforslaget opretholder reglen om, at der kræves næringsbrev for at kunne drive restaurationsvirksomhed, idet det ellers ikke vil være muligt at hindre straffede personer i at drive sådan virksomhed.

Nedenfor redegøres for de væsentligste ændringer i forhold til den gældende lov.

1. Det foreslås, at udlejning af lokaler til selskaber, der selv sørger for serveringen (gældende lovs § 1, stk. 1, nr. 3), ikke skal være omfattet af loven.
2. Adgangen til at dispensere fra lovens bestemmelser, der efter den gældende lov tilkommer Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, er efter forslaget i almindelighed henlagt til den myndighed, som i øvrigt skal træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at drive virksomheden er opfyldt. Det gælder forslagets § 3, stk. 4, § 7, stk. 1, § 14, stk. 2, og § 18, stk. 3.
3. Med forslagets § 5, stk. 1, indføres en ordning, hvorefter ansøgere altid kan rette henvendelse til politiet, i København magistraten. Disse myndigheder vil sende ansøgningen videre, hvis en anden myndighed skal behandle denne.
4. I tilfælde, hvor der efter den gældende lov kræves tilladelse fra politiet, kræves efter forslaget ikke tilladelse, men politiet har mulighed for at forbyde forholdet, hvis der skønnes at være anledning hertil, jf. §§ 20, 22, 23, 24 og 26.
5. Det foreslås, at der skal næringsbrev til hvert forretningssted.
6. Det foreslås, at der indføres hjemmel til at nægte at udstede næringsbrev samt hjemmel til at fratage retten til at drive næring, såfremt ansøgeren respektive den næringsdrivende har betydelig forfalden gæld til det offentlige. Bortset fra reaktionelle ændringer svarer bestemmelserne i § 3, stk. 2, 1. pkt., og § 7, stk. 2-4, i dette lovforslag